

[Kai Dige Bach]

Det er jo frygtelig interessant, når man laver en af de største reklamekampagner, der er set i nyere tid, med gentagen tv-reklame, brochurer, helsides avisannoncer og alt muligt andet, hvad det så er for et resultat, man på god forretningsmæssig vis regner med, at der skal komme ud af det. Hvor mange beskæftigede vil man ofre hvor mange reklamekroner på? Jeg synes, det er overordentlig interessant at få konstateret, hvornår denne forretningsmæssigt udseende kampagne er en fiasko eller en succes.

Den fg. formand (Helge Sander):

Der er bevilget endnu en kort bemærkning til fru Pia Gjellerup.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal love formanden, at den bliver ultra-kort, men da der blev stillet et næsten direkte spørgsmål, så syntes jeg, at jeg ville svare.

Jeg er også glad for, at vi får en længere debat om fradragsordninger, for det, jeg kan høre på hr. Kai Dige Bachs udsagn, er, at den ene ordning giver administration, mens skattefradrag, som er en anden ordning, ingen administration giver. Det er forholdsvis betænkeligt, for det er vel de samme bilag, der skal optræde i den ene og den anden ordning.

Det er jo noget, vi får lejlighed til at diskutere, når Venstre og Konservative fremsætter deres forslag; så kan vi også få eksemplerne på bordet, og så kan vi få en uforpligtende dialog her i salen – i modsætning til den, som jeg synes der skal være mellem det politiske niveau og erhvervslivet, nemlig at vi ikke bare står og fortæller hinanden, hvad vi hver især mener, men at vi prøver at få noget ud af det. Det kan jo være, vi kan få det med en fradragsdebat, det er set før, men lad os nu få kendsgerningerne på bordet til debatten.

Den fg. formand (Helge Sander):

Så skal hr. Kai Dige Bach også have lov at svare, og så er det slut.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Jeg kan kun sige, at den debat, hvor vi får både moms og fradrag og virksomhedernes ad-

ministration og chefer og fagforeninger og alt muligt andet ind i billedet, kommer vi jo til at tage i løbet af ugen, når vi får vores forslag til behandling.

Men jeg føler stadig væk ikke, at jeg har fået det mindste gran af svar på, hvilket mål der er for denne hjemmeservicekampagne, og hvornår den er en fiasko eller en succes. Hvor mange skal der komme i arbejde? Hvad har man regnet med for at investere de millionbeløb, der er sat ind på den sag?

Pia Larsen (V):

Regeringens erhvervspolitiske redegørelse bærer som så meget andet, der kommer fra regeringens hånd, præg af, at det er vidt forskellige politiske holdninger, der skal tilgodeses. Og dog ender det også i dette tilfælde med, at resultatet får et stærkt socialistisk præg. Ifølge regeringen er arbejdspladser i den offentlige sektor bedre end arbejdspladser i den private sektor, og det er tydeligt nok vigtigere at skabe nye arbejdspladser end at bevare de eksisterende.

Det kan ikke have været nogen let opgave for samordningsministeren at få strikket denne erhvervspolitiske redegørelse sammen. Ministeren har, til trods for at regeringens realpolitik viser det modsatte, skullet demonstrere, at hun så udmærket forstår erhvervslivets problemer; og hvad der skal til – og især hvad der ikke skal til – for at løse disse problemer.

Ministeren taler om at sikre erhvervslivet gode arbejdsvilkår og den konkurrenceevne, der er så vigtig, om vigtigheden af at understøtte en positiv udvikling i erhvervslivets investeringer og beskæftigelse, om behovet for at styrke tilførslen af egenkapital til små og mellemstore virksomheder, om de administrative byrder, der belaster specielt mindre virksomheder, og sidst, men ikke mindst, om den nødvendige dialog med erhvervslivet, når erhvervspolitikken skal fastlægges.

For at tage det sidste først – dialogen med erhvervslivet – så kan en dialog jo opfattes på forskellige måder. Jeg ved i hvert fald, at erhvervslivet og erhvervslivets organisationer på ingen måde følte, at der var tale om en konstruktiv dialog med regeringen, da skattereformen og arbejdsmarkeds- og orlovsreformen blev gennemført i huj og hast sidste år.